

לשפחה סילגס. שחפת שלישית שבה נג' ימים נב' ימים: סילוי. (נב' ימים) קמנים: ושכמה זיני. קמנים: כשורי. קורות: ושכמה סיני. יתדות קיבילג' בלג'י: משכמה נשורי. גשרים: ז' פניג'י. לטר הדלת דור האסקופה שטר הדלת סוכב ט: כופרי. זפת שופסין הכשיט: ארני. ספיט: ושכמה תורה אור

בני מלכים יולדו מאלן מהן טגא ריט היא טי. פי' הקונטרס וליכא למתח דלמח מחייבי ברא וחסו לאסוי וליט מכל מקום ליחוס דלמח אפסוק וחסו לאסוי כדלמתיק לעיל גבי עבד דלא ילא בתוס שגטורו ויל' הדכא חיידי בתלים בשלשלת דלא מופסקי וריב'א פירש דכרזושמלי מוקי לה בקמיט דאפילו די פסיק וחייתי לה ליכא איסור ודכי איסא בירושלמי ר' זעירא אמר זוג שגטורו ומהו כל אדם דקתי במתנין בין קמיט עשירי בין קמיט עניים מתנין פליגא עליה דרבי זעירא ולא זוג שגטורו כאן גדולים כאן בקמיט פירוש הוא דלא ילא זוג שגטורו גדולים דלמח מופסוק וחסו לאסוי וזה דשרי הכא בקמיט דליכא למתח דפי' מ"מ יס לדקדק אמאי נקט בני מלכים כיון דליכא תשטא די מיייתי לא קמן בידיס ויל' דאי לאו בני מלכים הוא מיייתי עליה בני מלכים כל שעה וזי אפשי עליה שטעא אפיו משולס ויטלס אפיו בידו וחסו לאתויי אכל די בני מלכים לא מחייבי אס' כן אפילו די מופסוק ליכא למתח דלמח מיייתי לה אשה דלא שכיח סיקא אפיו כלזו בשעה שפסוק :

בנוי (ב) כנוני. גרשתי כנון ל"א בני כנון גרסי' מלא לגרוף: ושכמה בני מדיקנא דכלכא סבל. שכמה מינו מוקן כלב זקן: אשטא למירס. חילי שמתמחא וקודמח חת הגוף: וורדיני. סכה: ילירוק. אשקל' ליל' לכו דמיכלב חרקייה דלא מרישית (חילין דף יג): ויאמר משה. משום סיפיה מדוע לא יעבר הכנה: כי פרי. שיסור החיל: אל פקרב גלוס. שלא יקרבו זה החילי אלו: ליספיה ולפספיה. סמוך לקרקע, יתחיה: יספיה: דפיינס. שאתה שפיה: דמפיסל אשטא. שרלית האש: לפימסל. שזין קרוי' בלג'י: כוכבים סמפסיים כספסיים. שמות המלכים על טס שקורשים ומתמכסים ומתמכסים וכו' זו לשון כונא: פארעא דמוס. ק' האו לחש ולא מסדוס באל: בוך בוך. און ט משמעות אלא ק' האו לחש: פיניך בוך. מאלך בוך שאל חלדים יוסר: אפריך בוך. שלא תרחיב:

אשתא תלמיא לייחי שבעה חילי משבעה דיקלי, ושבעה זיבי משבעה כשורי, ושבעה סיכי משבעה נשורי, ושבעה קמימי משבעה תנורי, ושבעה עפרי משבעה סגרי, ושבעה כופי משבעה ארבי, ושבעה בוגי כמני. ושבעה בני מדיקנא דכלכא סבל ולציידינהו בחללא דבי צוארא בנירא ברקא איד יותנן אשתא צמחא לישקל סכינא דכולא פרולא וליל להיכא דאיכא וודינא וליקמר ביה גירא ברקא, וימא קמא ליחרוק ביה פורתא זלימא זירא מלאך ה' אליו וגו', למחר ליחרוק ביה פורתא זלימא ויאמר משה אסורה נא ואראה למחר ליחרוק ביה פורתא זלימא וירא ה' כי סר לאות וגו' אל רב אחא בריה דרבא לרב אשי ולימא ויאמר אל תקרב הלום וגו' אלא זלימא קמא לימא זירא מלאך ה' אליו וגו' ויאמר משה וגו', ולמחר לימא וירא ה' כי סר לאות ולמחר ויאמר (ה) אל תקרב הלום וכי פסק ליה, ליתחיה ולפסק זלימא הכי הכנה הסנה לאו משום תביהת מכל אילני אשרי שביניהן ערך אלא משום דמייבת מכל אילני אשרי קדשא ברך הוא שביניהן ערך וכי היכי דחמיליה אשתא לחניה מישאל ועזריה ועריכת מן קדמוהי בן תחמיניה אשתא לפלוני בר פלוני ותיערוק מקדמוהי זלימא לימא הכי: ביידי מס' מסייא כס כסייה שרלא ואמר'א אלן מלאכי דאישתלחו מארעא דסודוס ולאסאה שדנא כאיבין בוך בוך בובוך מסמסוך כמן כמד עינדך עינדך בוך עינדך בוך אתריך בך ורעוך כקלוס וכפרדה זירא זירא רביא כך לא תפרה ולא תרבה בגופיה דפלוני בר פלוני' כייפוף לימא הכי 'דוב שלופה וקלע נמושה לא שמיה יוכב חילי מכאבין שרלא לימא הכי הוית דפקי דפקי הוית לימא חבור ומשומת בר פייס בר ממא בר פינא כשמנו מרינו ואיסממא' שרלא דבית הבשא לימא הכי 'אמר'א לימא הכי דנוריה דאשתרת' לשידאי בר שריקא פנדא במישרא דרביה, חבשה בלושא דחמרא חסרדיה: ובני מלכים בזין: מאן תנא איד אישעיא רבי שמעון היא דאמר *כל ישראל בני מלכים הם רבא אמר *באריג כלבתו דהכלי הכל: מתני' יוצאין בביצת הדרגל, ובשן שועל, ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רמ' ותבמים אוסרין אף בחול משום דרבי האמור: גמ' יוצאין בביצת הדרגל דעבדי לשידא, ובשן של שועל דעבדי לשידא: דייא למאן דניס, דמיתא למאן דלא ניס: ובמסמר מן הצלוב: דעבדי לזירא? משום רפואה דברי רבי מאיר: *אבוי ורבא דאמרי תרייהו *כל דבר שיש בו משום רפואה אין בו משום דרבי האמור, *הא אין בו משום רפואה יש בו משום דרבי האמור והתניא אילן שמשיר פירותיו סקרו (וצובע אותו) בסקרא ומוענו באבנים בשלמא מוענו באבנים כי היכי דליכחוש חיליה אלא סקרו בסקרא מא רפואה קעביד' כי היכי דליחוייה אינשי וליבעו עליה דמי כדבניא וימא זמא יקרא' צירך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליך דחמים אמר רבינא כמאן תלינן כובס' בדיקלא כי האי תנא. תני תנא בפרק אמורא קמיה דר' חייא בר אבין אל' כולדו אית בהו משום דרבי האמור לבר מתני: מי שיש לו עצם בנרונו מביא מאותו המין ומניח ליה על קדקדו ולימא הכי חד חד נחת בלע בלע נחת חד חד אין בו משום דרבי האמור ללאודא לימא הכי נגעצתא כמחט נגעלתא כתיבים *שייא שייא האמור

רבינו תנאל

אבל משקל דמשקל עלתה בחיבורי יכל [תריקו] דאיסורא [לחצמרא] ואין יוצאין לה בשבת בני מלכים בונים אוקפה (רב) [רבא] בזוג ארוג בכסות ולרבי הכל כי האי גונא שרי פ' שיה לא פדע חזון פ' וירמא [עביבתא] (עביבתא) אבוי ורבא דאמרי תריוויה כל שדוא משום רפואה אין בו משום דרבי האמור: ירושלמי רבי אבדו בשם רבי יותנן כל שטרפא אין בו משום דרבי האמור

הרחן עלך במה אשה

הסנה לאו משום תביהת מכל אילני אשרי שביניהן ערך אלא משום דמייבת מכל אילני אשרי קדשא ברך הוא שביניהן ערך וכי היכי דחמיליה אשתא לחניה מישאל ועזריה ועריכת מן קדמוהי בן תחמיניה אשתא לפלוני בר פלוני ותיערוק מקדמוהי זלימא לימא הכי: ביידי מס' מסייא כס כסייה שרלא ואמר'א אלן מלאכי דאישתלחו מארעא דסודוס ולאסאה שדנא כאיבין בוך בוך בובוך מסמסוך כמן כמד עינדך עינדך בוך עינדך בוך אתריך בך ורעוך כקלוס וכפרדה זירא זירא רביא כך לא תפרה ולא תרבה בגופיה דפלוני בר פלוני' כייפוף לימא הכי 'דוב שלופה וקלע נמושה לא שמיה יוכב חילי מכאבין שרלא לימא הכי הוית דפקי דפקי הוית לימא חבור ומשומת בר פייס בר ממא בר פינא כשמנו מרינו ואיסממא' שרלא דבית הבשא לימא הכי 'אמר'א לימא הכי דנוריה דאשתרת' לשידאי בר שריקא פנדא במישרא דרביה, חבשה בלושא דחמרא חסרדיה: ובני מלכים בזין: מאן תנא איד אישעיא רבי שמעון היא דאמר *כל ישראל בני מלכים הם רבא אמר *באריג כלבתו דהכלי הכל: מתני' יוצאין בביצת הדרגל, ובשן שועל, ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רמ' ותבמים אוסרין אף בחול משום דרבי האמור: גמ' יוצאין בביצת הדרגל דעבדי לשידא, ובשן של שועל דעבדי לשידא: דייא למאן דניס, דמיתא למאן דלא ניס: ובמסמר מן הצלוב: דעבדי לזירא? משום רפואה דברי רבי מאיר: *אבוי ורבא דאמרי תרייהו *כל דבר שיש בו משום רפואה אין בו משום דרבי האמור, *הא אין בו משום רפואה יש בו משום דרבי האמור והתניא אילן שמשיר פירותיו סקרו (וצובע אותו) בסקרא ומוענו באבנים בשלמא מוענו באבנים כי היכי דליכחוש חיליה אלא סקרו בסקרא מא רפואה קעביד' כי היכי דליחוייה אינשי וליבעו עליה דמי כדבניא וימא זמא יקרא' צירך להודיע צערו לרבים ורבים יבקשו עליך דחמים אמר רבינא כמאן תלינן כובס' בדיקלא כי האי תנא. תני תנא בפרק אמורא קמיה דר' חייא בר אבין אל' כולדו אית בהו משום דרבי האמור לבר מתני: מי שיש לו עצם בנרונו מביא מאותו המין ומניח ליה על קדקדו ולימא הכי חד חד נחת בלע בלע נחת חד חד אין בו משום דרבי האמור ללאודא לימא הכי נגעצתא כמחט נגעלתא כתיבים *שייא שייא האמור

(נח)

מלת הא לימא כחולץ ומשמע טס דהכל מדברי אבוי ורבי ועיי כהירשי דבא דרס טס וטו ופרכין הא און ט וטין

מלת הא לימא כחולץ ומשמע טס דהכל מדברי אבוי ורבי ועיי כהירשי דבא דרס טס וטו ופרכין הא און ט וטין

מלת הא לימא כחולץ ומשמע טס דהכל מדברי אבוי ורבי ועיי כהירשי דבא דרס טס וטו ופרכין הא און ט וטין

[נעמדך גרס
שבי פי
מסייס קמני
גי'מס הערוך
סוכרי פי
קבליס פי
נעמדך סכר פי]

[פי' חוספס
שטופו טו:
דיס אכרי]

הגרות
הב"ח
(6) רש"י דרס
סילוי ענינים
קמיט:
(3) ד"ה ושכמה
מיי כחונה
גרשתי:

[גי' סגרוך
לביבא נעמדך
כב ג]

נקמן קיל:
קת.
ב'מ קיל:
ג'ימס סילוי:
דברי רבי יוס
ר' מאיר אבד
אף בחיל]

תולין טו:

מיק כ.
[שוס לב:]
תולין טה.
דס טו.

[גי'מס הערוך
לאודא]

גליון

השרם
גברא ולימא
ויכא מלאך
מיין שטופו
דף טו פי